

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1586/2020
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у извршном предмету поверилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., против извршних дужника ВВ из ..., чији је пуномоћник Милун Гајић, адвокат из ... и ГГ из ..., ради деобе непокретности, одлучујући о ревизији извршних дужника изјављеној против решења Основног суда у Крушевцу Ипв (И) 115/19 од 21.10.2019. године, у седници од 03.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршних дужника изјављена против решења Основног суда у Крушевцу Ипв (И) 115/19 од 21.10.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Крушевцу Ипв (И) 115/19 од 21.10.2019. године, одбијен је приговор извршних дужника изјављен дана 07.06.2019. године и потврђено решење Основног суда у Крушевцу И 1463/16 од 22.05.2019. године, којим је извршена физичка деоба заједничке непокретне имовине извршних дужника и поверилаца.

Против наведеног решења, извршни дужници су поднели ревизију због битне повреде поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. сада важећег Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09) – ЗПП, који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење, као иницијални акт у овом поступку, поднет је 18.03.2004. године.

С обзиром да је иницијални акт поднет пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса.

Чланом 395. ранијег ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама

члана 394. тог закона, кад је по оцени апелационог суда о допушености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права. Чланом 394. став 2. ЗПП прописан је вредносни ревизијски цензус у имовинско-правним споровима. Према члану 39. став 6. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ 31/11 ... 139/14), против правноснажног решења нису дозвољени ревизија ни понављање поступка.

У овом поступку, ревизијом се побија решење о извршењу против кога је ревизија искључена наведеним посебним законом. Како се ревизија не може дозволити ни по члану 395. ЗПП, јер се овим чланом прописује могућност подношења посебне ревизије само у случајевима када она не би била дозвољена по вредносном цензусу, а не по врсти спора, Врховни касациони суд је на основу члана 404 ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић